

er Mangel paa Villie til at deltage i Samfundets Udgifter, der bevirker dette, men derimod Mangel paa Evne hos Skatteyderne under de trykkende økonomiske Forhold, foreslaar man at indføre den i Ændringsforslaget omhandlede Lempelse for indeværende Aar.

Et *Mindretal* (Abrahamsen, R. Andersen, Hansen-Stavnsbjerg og Kvist) anser det ikke for nødvendigt at paalægge nogle enkelte af Landets Borgere Pligt til at modtage de i § 1 omhandlede Genvalg som Medlemmer af kommunale Raad eller som Bestyrelsesmedlemmer for Hjælpekasserne for 4 Aar udover de i Loven paabudte 8 Aar eller som Sogneraadformand i Regnskabsaaret 1917—18, naar den paagældende har været Raadets Formand i mindst 3 Aar og altsaa har Ret til at undslaa sig for at modtage nyt Valg som saadan. Mindretallet forudsætter, at hvor der er særlig vigtige Grunde til, at saadanne Genvalg finder Sted, vil Kommunens Vælgere rette en indtrængende Opfordring til vedkommende om at modtage Genvalg, og er den paagældende efter en saadan Opfordring ikke at formaa til at modtage Valget, vil der neppe vindes noget ved gennem nye Lovbestemmelser at tvinge nogen dertil. Mindretallet stiller derfor under Nr. 1 Ændringsforslag om, at § 1 udgaa.

Mindretallet kan heller ikke tiltræde Bestemmelserne i 2det Stykke af § 2 om Refusion fra Statskassen af Udgifterne til Medhjælp til Sogneraadformanden til Udførelse af de ham som Formand paahvilende Forretninger. Mindretallet fastholder, at de Udgifter, som et kommunalt Raad bevilger til Medhjælp til dets Formand, fremdeles maa bæres af Kommunens Kasse alene, uden at nogen Del deraf refunderes af Statskassen, og foranlediget ved nogle Udtalelser under Lovforslagets 1ste Behandling finder Mindretallet Anledning til at udtrykke dette sit Standpunkt klart og bestemt ved at stemme imod 2det Stykke af § 2, saa at det ikke under eventuelle senere Forhandlinger om lignende Forslag skal

kunne siges, at Mindretallet har stemt for det Princip, at Statskassen skal refundere Kommunerne en Del af deres Administrationsudgifter. Mindretallet stiller derfor under Nr. 2 Ændringsforslag om, at 2det Stykke af § 2 udgaa.

Mindretallet kan ikke tiltræde det af Flertallet under Nr. 3 stillede Ændringsforslag om en ny § 4, da dette efter Mindretallets Opfattelse er i afgjort Strid med Bestemmelserne i Lov om kommunale Valg af 20. April 1908 § 5. Mindretallet maa fastholde, at det her drejer sig om en Lejlighedslov, der ikke kan benyttes til at foretage indgribende principielle Ændringer af ovennævnte Lov. Endvidere maa Mindretallet bemærke, at da Tidspunktet for Valglisternes endelige Berigtigelse allerede er indtraadt, og Dagen for Sogneraadvalg i mange Kommuner allerede gennem offentlig Bekendtgørelse er fastsat, er Tiden nu saa fremrykket, at man alene af den Grund ikke bør vedtage Flertallets Forslag.

Medundertegnede *Klaus Berntsen*, som er af den Formening, at det under den forhaandenværende ekstraordinære Situation kunde forsvares, at det ved Lov paa lagdes samtlige nuværende kommunale Raads Medlemmer at fungere et Aar udover deres normale Funktionstid, finder det ikke tilraadeligt, at en saadan Pligt begrænses til, at et eller nogle enkelte Medlemmer af de nuværende kommunale Raad af Vælgerne vilkaarligt kan tvinges til yderligere at fungere i 4 Aar udover de 8 Aar, hvori vedkommende uafbrudt har haft Sæde i Raadet. Mindretallet tiltræder derfor Ændringsforslaget om at lade Lovforslagets § 1 udgaa.

Derimod tiltræder Mindretallet ikke Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 2 om at lade Paragraffens sidste Stykke udgaa, da det Bidrag af Statskassen til Sogneraadformændenes forøgede Medhjælpssummer, som her er bragt i Forslag, kun gælder for det kommende Aar og under Forhold, hvor det er paalagt de kommunale Raad at udføre forskellige Hverv, der maa siges at